

การจัดการทางธุรกิจ ของกลุ่มประเทศสำคัญ ในเอเชีย

Business Management
of Major Asian Countries

การจัดการทางธุรกิจของกลุ่มประเทศสำคัญในเอเชีย Business Management of Major Asian Countries

ผู้เขียน	รองศาสตราจารย์ ดร.พิชาภพ พันธุ์แพ
บรรณาธิการบริหาร	จุฑาทิพย์ สุกาญจนาศเรษฐ
ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร	กฤษภาณูจน์ โพธิ์ฟ้า
บรรณาธิการ	ภัทรนรินทร์ คำจริง
กองบรรณาธิการ	ชุติมา สัมพันธ์ะ, กรัณฐรัตน์ ทองคำ
ศิลปกรรม	พลิชฐ์สัทคุณ จุลละมณฑล, น้ามนต์-นะโม

หนังสือเล่มนี้สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับเพิ่มเติม) พ.ศ. 2565 Copyright © 2022
ห้ามนำส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือเล่มนี้เพื่อผลิตใหม่ ห้ามทำซ้ำหรือละเมิดลิขสิทธิ์โดยส่งเนื้อหา
สาระสำคัญ ทั้งทางอิเล็กทรอนิกส์และรูปแบบต่าง ๆ รวมถึงการถ่ายเอกสาร ทำสำเนา หรือ
เก็บข้อมูลทุกรูปแบบ โดยมิได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

พิชาภพ พันธุ์แพ.

การจัดการทางธุรกิจของกลุ่มประเทศสำคัญในเอเชีย.-- พิมพ์ครั้งที่ 2.-- นนทบุรี:
สยามจุลละมณฑล, 2568.
468 หน้า.

1. การจัดการธุรกิจ--เอเชีย. I. ชื่อเรื่อง.

658

ISBN: 978-616-94804-1-9

พิมพ์ครั้งที่ 1 กุมภาพันธ์ จำนวน 100 เล่ม

พิมพ์ครั้งที่ 2 พฤษภาคม จำนวน 100 เล่ม

จัดพิมพ์โดย

บริษัท สยามจุลละมณฑล จำกัด

เลขที่ 98/28 ถนนเกตุอำพัฒนา ตำบลบางคูรัด อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี 11110

โทร. 063 451 9359, 061 519 3641, 092 425 5229 www.siamclmt.com

Email: siamclmtcenter@siamclmt.com

ราคา 459 บาท

ขอบคุณ

ผู้นำทุกท่านในวงการศึกษ สังคม การเมือง ศาสนา และธุรกิจ
ผู้มีอิทธิพลอย่างยิ่งต่ออาชีพ การงานของข้าพเจ้า
ขอบคุณบิดา มารดา และทุกท่านที่คอยช่วยเหลือให้กำลังใจข้าพเจ้า
ทั้งทางตรงและทางอ้อมด้วยดี
ตลอดมาและตลอดไป

“สิ่งเดียวในชีวิตที่จะได้มา โดยไม่ต้องใช้ความพยายาม ก็คือ ความล้มเหลว”
“The only thing in life achieved without effort is failure.”

นิรันดร์

คำนำสำนักพิมพ์

การจัดการ (management) เป็นแนวทางในการบรรลุเป้าหมายขององค์การอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งมีความสำคัญต่อการขับเคลื่อนองค์การให้ก้าวไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดการทางธุรกิจที่มีความแตกต่างกันในแบบตะวันออกและตะวันตก ในโลกยุคใหม่ที่ขับเคลื่อนด้วยเศรษฐกิจ ความรู้ และการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การเข้าใจระบบการจัดการของประเทศต่าง ๆ โดยเฉพาะประเทศในเอเชีย ซึ่งมีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และภูมิรัฐศาสตร์ ถือเป็นหัวใจสำคัญของการเรียนรู้ด้านการบริหารจัดการระดับนานาชาติ

หนังสือ “การจัดการทางธุรกิจของกลุ่มประเทศสำคัญในเอเชีย” เล่มนี้ นำเสนอและเปรียบเทียบแนวคิดการจัดการของประเทศที่มีบทบาทสำคัญในภูมิภาคเอเชีย เช่น จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ อินเดีย กลุ่มประเทศอาเซียน และตะวันออกกลาง ซึ่งผู้อ่านจะได้เห็นภาพรวมของสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ ปรัชญาในการบริหาร และกลยุทธ์ที่แต่ละประเทศเลือกใช้ เพื่อนำมาปรับใช้กับบริบทของตนเองอย่างเหมาะสม

หนังสือเล่มนี้ไม่เพียงนำเสนอข้อมูลเชิงวิชาการ แต่ยังชี้ให้เห็นถึงพลังของวัฒนธรรมท้องถิ่นในการหล่อหลอมแนวคิดการจัดการที่แตกต่างไปจากฝั่งตะวันตก ซึ่งอาจเป็นทางเลือกใหม่ในยุคที่โลกกำลังมองหา “ความสมดุล” ระหว่างประสิทธิภาพกับคุณค่าทางสังคม

สำนักพิมพ์สยามจุลละมณฑล

คำนำผู้เขียน

หนังสือการจัดการของกลุ่มประเทศสำคัญในเอเชียเล่มนี้ถูกเรียบเรียงขึ้นมาเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาแนวคิดการจัดการของประเทศสำคัญในเอเชียซึ่งมีความแตกต่างอย่างมากเมื่อเปรียบเทียบกับการจัดการแบบตะวันตกที่เป็นที่คุ้นเคยกันดี ปัจจุบันไม่มีใครปฏิเสธถึงการเคลื่อนย้ายเงินทุนและความเจริญรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจมาสู่ภูมิภาคตะวันออก โดยเฉพาะประเทศจีน อินเดีย และประเทศแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ แม้ปีเตอร์ เอฟดริคเกอร์ ปราชญ์ทางด้านจัดการและนักวิชาการท่านอื่นกล่าวเตือนสภาวะทางเศรษฐกิจที่ร้อนแรงของจีนจนรัฐบาลจีนลดอัตราภาษีเงินได้ทางเศรษฐกิจลงเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดฟองสบู่ทางเศรษฐกิจแตก แต่อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของจีนก็ยังคงสูงอยู่ดีในขณะที่ทั่วโลกกำลังเผชิญกับวิกฤติการณ์นานัปการที่ส่งผลกระทบไปทั่วโลกอันเป็นผลจากการนำแนวความคิดการจัดการแบบตะวันตกมาใช้ ตลอดจนการบริหารงานที่ผิดพลาดของผู้นำทางธุรกิจที่ไร้ระเบียบวินัย ไร้จรรยาบรรณ โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของตนเองเป็นหลัก ตลอดจนปัจจุบัน ผู้คนต้องเผชิญกับมหันตภัยที่เกิดจากโควิด 19 ที่ไม่มีท่าทีจะสิ้นสุดในเวลาอันใกล้ ผู้คนจำนวนมากจึงหันมาสนใจกับปรัชญาการบริหารงานแบบตะวันออกของเอเชีย ที่หากนำมาประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสมกับองค์การของตนเองแล้วน่าจะสร้างความมั่นคงและเจริญรุ่งเรืองให้เกิดแก่องค์กรมากกว่าการนำเอาแนวความคิดการจัดการแบบตะวันตกมาใช้โดยไม่สนใจรากเหง้าของตนเอง

ในอดีตหากกล่าวถึงการจัดการของประเทศสำคัญในเอเชีย มักจะมีการกล่าวถึงการจัดการแบบญี่ปุ่นซึ่งในเวลานั้นเปรียบเสมือนดาวจรัสแสงในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของเอเชียแต่ปัจจุบันความรุ่งเรืองของญี่ปุ่นถูกแทนที่โดยจีนที่เปรียบเสมือนคลื่นลูกใหม่ที่พัดเข้ามาแทนที่ทำให้การจัดการแบบญี่ปุ่นกลายเป็นแพขนานทางการจัดการที่ค่อนข้างจะล้าสมัยไปในปัจจุบัน ผู้เรียบเรียงมีแนวความคิดที่ว่าผู้ที่ศึกษาการจัดการของประเทศสำคัญในเอเชียควรทราบถึงระบบการจัดการของกลุ่มประเทศในภูมิภาคเอเชียซึ่งแบ่งออกเป็นกลุ่มที่สำคัญ คือ ประเทศจีน ญี่ปุ่น เกาหลี อาเซียน อินเดียที่ถือเป็นตัวแทนของเอเชียได้และการจัดการของกลุ่มประเทศอาหรับที่มีซาอุดีอาระเบียเป็นตัวแทน

ผู้เรียบเรียงขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร.นราศรี ไวนิชกุล, ศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา จันท์ฉาย และรองศาสตราจารย์ ดร.พัชร์ผจง วัฒนสินธุ์ แห่งคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่กรุณาให้ข้อเสนอแนะในการเรียบเรียงหนังสือเล่มนี้ นอกจากนี้ผู้เรียบเรียงขอกราบขอบพระคุณอาจารย์วิศิษฐ์ เตชะเกษม, อาจารย์วิโรจน์ ตั้งวานิชย์ ที่กรุณาให้คำแนะนำและข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการผลิตหนังสือ รวมถึงผู้ทรงคุณวุฒิที่กรุณาช่วยตรวจสอบเนื้อหาและกรุณาแนะนำประเด็นต่าง ๆ เพื่อให้เนื้อหาของหนังสือมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ได้แก่ ท่านศาสตราจารย์ ดร.จำเนียร จวงตระกูล, รองศาสตราจารย์ ดร.จกกลบดินทร์ แสงอาสภวิริยะ, รองศาสตราจารย์ ดร.สุนันทา เลาहनันท์ และรองศาสตราจารย์ ดร.บุญทวรรณ วิงวอน นอกจากนี้ต้องขอขอบคุณ อาจารย์ ดร.สุวรรณา พลอยศรี และสำนักพิมพ์สยามจุลละมณฑล ที่ช่วยจัดรูปเล่มให้หนังสือเล่มนี้ให้มีความสมบูรณ์แบบยิ่งขึ้น ผู้เรียบเรียงขอให้ท่านผู้อ่านคิดว่าหนังสือเล่มนี้เป็นการเล่าเรื่องหรือเป็นการถ่ายทอดประสบการณ์ที่ได้จากการค้นคว้าจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ และจากงานวิจัย แม้แหล่งข้อมูลบางแห่งอาจเก่าไปบ้าง เนื่องจากเป็นการค้นคว้าจากต้นตำรับดั้งเดิมอันเป็นที่มาหรือรากเหง้าขององค์ความรู้ดั้งเดิมที่ไม่สามารถละเลยได้ ผู้เรียบเรียงขอน้อมรับความคิดเห็นและข้อแนะนำที่เป็นประโยชน์จากผู้อ่านทุกท่านเพื่อการปรับปรุงให้หนังสือเล่มนี้มีเนื้อหาที่สมบูรณ์แบบยิ่งขึ้นในโอกาสต่อไป

ด้วยความขอบคุณ

พิชาภพ พันธุ์แพ

สาขาวิชาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

7 ตุลาคม 2567

สารบัญ

บทที่ 1 แนวคิดการจัดการของประเทศสำคัญในเอเชีย	13
1.1 ประโยชน์และความสำคัญของการศึกษา การจัดการของประเทศสำคัญในเอเชีย	14
1.2 สาเหตุที่ทำให้ประเทศแถบเอเชียตะวันออก ประสบความสำเร็จทางเศรษฐกิจ	25
1.3 แนวโน้มของเอเชียหรือภูมิภาคตะวันออกในอนาคต	29
1.4 การเปรียบเทียบแนวความคิดการจัดการแบบตะวันออก และการจัดการแบบตะวันตก	30
1.5 ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการของประเทศสำคัญในเอเชีย	37
สรุป	42
กิจกรรม	43
เอกสารอ้างอิง	46
บทที่ 2 สภาพแวดล้อมทางธุรกิจกับการจัดการของประเทศสำคัญในเอเชีย	49
2.1 แนวความคิดทั่วไปเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ	50
2.2 สภาพแวดล้อมทางธุรกิจกับการจัดการของประเทศสำคัญในเอเชีย	53
2.3 วัฒนธรรมกับการจัดการของประเทศสำคัญในเอเชีย	59
สรุป	80
กิจกรรม	81
เอกสารอ้างอิง	87
บทที่ 3 การจัดการทางธุรกิจแบบจีน	89
3.1 สภาพแวดล้อมทั่วไปของเทศจีน	92
3.2 สภาพแวดล้อมทางธุรกิจของเทศจีน	105
3.3 การจัดการทางธุรกิจแบบจีน	108
สรุป	144
กิจกรรม	146
เอกสารอ้างอิง	149

บทที่ 4 การจัดการทางธุรกิจของประเทศญี่ปุ่น	153
4.1 สภาพแวดล้อมทั่วไปของประเทศญี่ปุ่น	154
4.2 สภาพแวดล้อมทางธุรกิจของประเทศญี่ปุ่น	167
4.3 การจัดการทางธุรกิจของประเทศญี่ปุ่น	175
สรุป	194
กิจกรรม	195
เอกสารอ้างอิง	200
บทที่ 5 การจัดการทางธุรกิจของประเทศเกาหลี	203
5.1 สภาพแวดล้อมทั่วไปของประเทศเกาหลี	204
5.2 สภาพแวดล้อมทางธุรกิจของประเทศเกาหลี	211
5.3 การจัดการทางธุรกิจของประเทศเกาหลี	217
สรุป	230
กิจกรรม	231
เอกสารอ้างอิง	236
บทที่ 6 การจัดการทางธุรกิจของประเทศอินเดีย	239
6.1 สภาพแวดล้อมทั่วไปของประเทศอินเดีย	240
6.2 สภาพแวดล้อมทางธุรกิจของประเทศอินเดีย	252
6.3 การจัดการทางธุรกิจของประเทศอินเดีย	258
สรุป	274
กิจกรรม	275
เอกสารอ้างอิง	280
บทที่ 7 การจัดการทางธุรกิจของกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้	283
7.1 สภาพแวดล้อมทั่วไปของประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้	286
7.2 สภาพแวดล้อมทางธุรกิจของกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้	295
7.3 การจัดการในบางประเทศของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้	299
สรุป	340
กิจกรรม	341
เอกสารอ้างอิง	346

บทที่ 8 การจัดการทางธุรกิจของกลุ่มประเทศตะวันออกกลาง	349
8.1 สภาพแวดล้อมทั่วไปของประเทศในตะวันออกกลาง	350
8.2 สภาพแวดล้อมทางธุรกิจของกลุ่มประเทศตะวันออกกลาง	354
8.3 การจัดการทางธุรกิจของประเทศตะวันออกกลาง	355
สรุป	370
กิจกรรม	371
เอกสารอ้างอิง	376
 บทที่ 9 ความคล้ายคลึงของระบบการจัดการและอนาคตของเอเชีย	 379
9.1 ความคล้ายคลึงของระบบการจัดการของประเทศสำคัญในเอเชีย	380
9.2 อนาคตและความท้าทายของเอเชีย	398
สรุป	409
กิจกรรม	413
เอกสารอ้างอิง	417
 ภาคผนวก	418
บรรณานุกรม	448
ดัชนี	459
ประวัติผู้เขียน	466

สารบัญตาราง

ตารางที่ 1-1	มิติต่าง ๆ ทางวัฒนธรรมที่มีผลต่อความรู้สึกนึกคิดและการปรับตัวของบุคคล	31
ตารางที่ 1-2	วิธีคิดแบบคนเอเชียและแบบตะวันตก	33
ตารางที่ 1-3	การเปรียบเทียบรูปแบบการจัดการของตะวันตกและตะวันออกของ Water	35
ตารางที่ 2-1	สภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจ	58
ตารางที่ 2-2	แนวทางในการปฏิบัติตนของประเทศต่าง ๆ	67
ตารางที่ 2-3	ค่านิยมของวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับการทำงานใน 20 ประเทศ	73
ตารางที่ 3-1	การมีส่วนร่วมทางเศรษฐกิจของคนจีนโพ้นทะเล	109
ตารางที่ 3-2	ประชากรในจีน เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และไต้หวัน	109
ตารางที่ 3-3	ร้อยละการเพิ่มของ Nominal GDP ในรูปของเงินเหรียญสหรัฐ	111
ตารางที่ 3-4	กลยุทธ์ทางการสงครามซึ่งเกี่ยวข้องกับการทำธุรกิจ	116
ตารางที่ 3-5	ทัศนะทางด้านบวกและลบของความหมายของคำว่า “Bao”	123
ตารางที่ 3-6	ปรัชญาการจัดการของคนจีนรุ่นเก่าและรุ่นใหม่	128
ตารางที่ 4-1	เปอร์เซ็นต์ส่วนแบ่งของสินค้าส่งออกและบริษัทระหว่างประเทศในโลก	158
ตารางที่ 4-2	เปอร์เซ็นต์ส่วนแบ่งของสินค้าส่งออกและบริษัทระหว่างประเทศในประเทศต่าง ๆ	159
ตารางที่ 4-3	ตำแหน่งของบุคลากรในการจัดองค์การแบบญี่ปุ่น	182
ตารางที่ 4-4	การจัดการแบบญี่ปุ่นกับการจัดการแบบอเมริกัน	191
ตารางที่ 7-1	รูปแบบการจัดการและแนวทางการปฏิบัติที่บุคลากรพึงพอใจ	316
ตารางที่ 7-2	รูปแบบของผู้จัดการและคุณสมบัติที่คนคาดหวังมากที่สุด	316
ตารางที่ 9-1	ค่านิยมของวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับการทำงานใน 20 ประเทศ	382
ตารางที่ 9-2	มิติทางวัฒนธรรมทั้ง 6 ประการของประเทศที่สำคัญในเอเชีย	384
ตารางที่ 9-3	ระบบการจัดการของประเทศต่างๆ ที่สำคัญในทวีปเอเชีย	392

สารบัญภาพ

แผนภาพที่ 1-1	ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการของประเทศสำคัญในเอเชีย	38
แผนภาพที่ 2-1	Trompenaar's Value Dimensions	76
แผนภาพที่ 3-1	แนวคิด “มีมานะ” ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	143
แผนภาพที่ 4-1	การเปรียบเทียบแนวทางในการจัดการ ของตะวันตกกับการจัดการแบบญี่ปุ่น	183
แผนภาพที่ 7-1	ปัจจัย 5 ประการ ที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการแบบไทย	337

Oh, East is East, and West is West,
and never the twain shall meet,
till earth and sky stand presently at
God's great judgment seat.

Rudyard Kipling
The Ballad of East and West

แนวคิดการจัดการ ของประเทศสำคัญ ในเอเชีย

ภายหลังที่ศึกษาบทนี้แล้วผู้ศึกษาจะมีความรู้ความเข้าใจถึง

1.1 ประโยชน์และความสำคัญของการศึกษาการจัดการของประเทศสำคัญในเอเชีย

1.2 สาเหตุที่ทำให้ประเทศแถบเอเชียตะวันออกประสบความสำเร็จ

1.3 แนวโน้มของเอเชียหรือภูมิภาคตะวันออกในอนาคต

1.4 การเปรียบเทียบแนวความคิดการจัดการแบบตะวันออกและการจัดการแบบตะวันตก

1.5 ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการของประเทศสำคัญในเอเชีย

1.1 ประโยชน์และความสำคัญของการศึกษา การจัดการของประเทศสำคัญในเอเชีย

หนังสือเล่มนี้กล่าวถึงการจัดการของประเทศสำคัญในเอเชีย หลายท่านอาจยังไม่เข้าใจความหมายและหน้าที่ทางการจัดการว่าประกอบไปด้วยสิ่งใดบ้าง ผู้เรียบเรียงจึงขออธิบายความหมายและหน้าที่ทางการจัดการโดยสังเขปว่า การจัดการ (Management) หมายถึง แนวทางในการบรรลุเป้าหมายขององค์การอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยมีกระบวนการหรือหน้าที่ 4 ประการทางการจัดการ คือ การวางแผน การจัดองค์การ การนำ และการควบคุม (Daft, 2020) ซึ่งความหมายและหน้าที่ทางการจัดการนั้นค่อนข้างที่จะมีความแตกต่างจากความหมายของการจัดการในรูปแบบที่ผ่านมาซึ่งมีหน้าที่มากกว่าที่กล่าวมา แต่มีการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้เกิดความกระชับโดยนักวิชาการในยุคใหม่ และสรุปหน้าที่ทางการจัดการออกมาเพียงสี่หน้าที่ดังที่ได้กล่าวมา

ความหมายของคำศัพท์ทางวิชาการที่ผู้คนจำนวนมากสับสนคือคำว่า ประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ซึ่งผู้เรียบเรียงจะขออธิบายเพิ่มเติมเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายและความแตกต่างของคำทั้งสองคำ โดยเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปแล้วว่า ความแตกต่างระหว่างประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่เห็นอย่างชัดเจนคือ ประสิทธิภาพนั้นจะบรรลุได้เมื่อทำตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้เท่านั้น ดังนั้นการทำงานจะต้องบรรลุ “ประสิทธิผล” ก่อนเสมอ ส่วนประสิทธิภาพจะเกิดหรือไม่ขึ้น ขึ้นอยู่กับการประหยัดทรัพยากรที่ใช้ในการบรรลุวัตถุประสงค์ หากองค์การสามารถใช้ทรัพยากรอย่างประหยัดในการบรรลุวัตถุประสงค์ ย่อมนำมาสู่ประสิทธิภาพ จึงกล่าวได้ว่าประสิทธิภาพจะเน้นการประหยัดทรัพยากรมากกว่าประสิทธิผลเมื่อผลลัพธ์ของการทำงานออกมาเท่ากัน

ขณะเดียวกันคำที่มีความคล้ายคลึงกันกับคำว่า “การจัดการ” คือ “การบริหาร (Administration)” ซึ่งคำว่า “การบริหาร” นั้น มักใช้ในวงการราชการมากกว่าในวงการธุรกิจและมักมีความหมายว่า “การบริหาร” มีความสำคัญมากกว่า “การจัดการ” อย่างไรก็ตาม โดยทั่วไปแล้วในประเทศไทยมักใช้คำว่า “การบริหารจัดการ” ควบคู่กันเสมอ จนดูเหมือนว่าทั้งสองคำจะกลายเป็นคำๆ เดียวกันไปแล้ว อย่างไรก็ตาม หน้าที่ทางการจัดการสี่ประการดังที่ได้กล่าวมานั้นถูกโต้แย้งจากนักวิชาการจำนวนหนึ่งเพราะหน้าที่ดังกล่าวไม่ได้แสดงรายละเอียดในการปฏิบัติที่ชัดเจนและอาจไม่ถูกปฏิบัติตามตามลำดับหรือขั้นตอนที่กำหนดไว้คือต้องเริ่มจากการวางแผน การจัดองค์การ การนำและการควบคุม จึงมีนักวิชาการที่เสนอแนวคิดเกี่ยวกับหน้าที่ทางการจัดการที่มีความละเอียด ชัดเจนมากยิ่งขึ้น (Thomas and Peterson, 2018: 9)

แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการที่มีการศึกษาและประยุกต์ใช้กันส่วนใหญ่ทั่วโลก มักมาจากตะวันตก โดยเฉพาะสหรัฐอเมริกาและยุโรป แนวความคิดทางการจัดการที่มีความสำคัญรองลงมา แต่เริ่มลดบทบาทลงในช่วง 5 - 10 ปี ที่ผ่านมา คือ แนวความคิดการจัดการแบบญี่ปุ่น ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับวัฏจักรทางเศรษฐกิจของญี่ปุ่นที่อยู่ในสภาวะถดถอยในขณะที่ประเทศดาวรุ่งทางเศรษฐกิจที่มีอัตราเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจสูงที่สุดในโลกคือจีนที่ได้รับการคาดหมายว่าจะมีขนาดของเศรษฐกิจเป็นอันดับหนึ่งของโลกแทนที่สหรัฐอเมริกาในเวลาอีกไม่นานเริ่มมีบทบาทมากขึ้นตามลำดับ ปัจจุบันนอกเหนือจากการเรียนรู้ด้านภาษาและคอมพิวเตอร์ ผู้คนทั่วไปเริ่มเรียนรู้เกี่ยวกับภาษา วัฒนธรรม ความคิด ทักษะ และแนวทางในการดำเนินธุรกิจ ตลอดจนหลักการจัดการแบบจีนกันมากขึ้น จนเป็นคล้ายกระแสของคนยุคใหม่ ประเทศอีกประเทศหนึ่งที่ถูกจับตามองว่าจะเป็นพลังขับเคลื่อนเศรษฐกิจอันเนื่องมาจากขนาดของประชากรที่มากเป็นอันดับสองรองจากจีน และประชากรมีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษ ตลอดจนมีความสามารถด้านคอมพิวเตอร์ คือ ประเทศอินเดีย ส่วนประเทศในเอเชียอื่น ๆ ที่มีลักษณะการดำรงชีวิต วัฒนธรรม ทักษะ ค่านิยม ความเชื่อ คล้ายกับจีน และมีการพัฒนาในทุกด้านอย่างรวดเร็วจนกลายเป็นเสือแห่งเอเชีย ได้แก่ เกาหลีใต้ ไต้หวัน ฮองกง และสิงคโปร์ ก็นับว่ามีความสำคัญไม่น้อยในการเป็นแบบอย่างให้ประเทศอื่น ๆ ได้กระทำตาม อย่างไรก็ตาม หากกล่าวถึงเอเชียตะวันออก ผู้คนทั่วไปจะนึกถึงจีน ซึ่งเป็นประเทศที่มีอิทธิพลสูง ต่อประเทศอื่น ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง

หากกล่าวถึงทวีปเอเชีย จะหมายถึงดินแดนทางภาคตะวันออก ซึ่งมาจากคำว่า “Orient” ซึ่งหมายถึง ภูมิภาคทางฝั่งตะวันออกของโลกทั้งหมด โดยเฉพาะประเทศและประชาชนในทวีปเอเชีย (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2542: 447 - 448)

จากข้อมูลของ (อังกฤษ: Asia; กรีก: Ἀσία อาเซีย) เป็นทวีปขนาดใหญ่และมีประชากรมากที่สุดในโลก พื้นที่ส่วนมากตั้งอยู่ในซีกโลกเหนือและซีกโลกตะวันออก ทวีปเอเชียเป็นส่วนหนึ่งของทวีปยูเรเชียร่วมกับทวีปยุโรป และเป็นส่วนหนึ่งของทวีปแอฟโฟร-ยูเรเชียร่วมกับยุโรปและแอฟริกา ทวีปเอเชียมีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 44,579,000 ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 30 ของแผ่นดินทั่วโลกหรือคิดเป็นร้อยละ 8.7 ของผิวโลกทั้งหมด ทวีปเอเชียเป็นที่อยู่อาศัยของมนุษย์มานาน และเป็นแหล่งกำเนิดอารยธรรมแรก ๆ ของโลกหลายแห่ง เอเชียไม่ได้เป็นเพียงทวีปขนาดใหญ่และมีประชากรเยอะ แต่ยังมีสถานที่และการตั้งถิ่นฐานหนาแน่นมีขนาดใหญ่ เช่นเดียวกับ

ทวีปเอเชียก็มีบริเวณที่มีประชากรเบาบางด้วย ทั้งนี้ทวีปเอเชียมีประชากรราว 4.5 พันล้านคน (ข้อมูลเมื่อมิถุนายน 2019) คิดเป็นร้อยละ 60 ของประชากรโลก โดยทั่วไปทางตะวันออกของทวีปติดกับมหาสมุทรแปซิฟิก ทางใต้ติดกับมหาสมุทรอินเดียและทางเหนือติดกับมหาสมุทรอาร์กติก บริเวณชายแดนระหว่างเอเชียและยุโรปมีประวัติศาสตร์และโครงสร้างวัฒนธรรมมากมายเพราะไม่มีการแยกกันด้วยลักษณะทางภูมิศาสตร์ที่ชัดเจน จึงมีการโยกย้ายติดต่อกันในช่วงสมัยคลาสสิก ทำให้บริเวณนี้สามารถเห็นความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรม ภาษา ความแตกต่างทางชาติพันธุ์ของตะวันออกกับตะวันตก และแบ่งจากกันอย่างเด่นชัดกว่าการขีดเส้นแบ่งเขตแดนที่เด่นชัดของเอเชีย คือ ตั้งแต่ฝั่งตะวันออกของคลองสุเอซ, แม่น้ำยูรัล, เทือกเขายูรัล, ช่องแคบตุรกี, ทางใต้ของเทือกเขาคอเคซัส, ทะเลดำ และทะเลแคสเปียน

นอกจากนั้นทวีปเอเชียจะมีความหมายถึงพื้นที่และวัฒนธรรมของประชาชนทางทิศตะวันออกของประเทศอิหร่านหรือเปอร์เซีย และดินแดนทางตอนใต้ของสหภาพโซเวียต ซึ่งกินอาณาบริเวณและมีประชากรราวครึ่งหนึ่งของโลก ที่ฝั่งรกรากบริเวณนี้เป็นเวลายาวนานกว่า 3,000 ปี ก่อนคริสตกาล ปัจจุบันภูมิภาคแถบนี้อาจถูกเรียกว่า ดินแดนมรสุมแห่งเอเชีย (Monsoon Asia) เนื่องจากมีอากาศอันอบอุ่นและค่อนข้างชื้นซึ่งแตกต่างกันอย่างชัดเจนกับอากาศแบบทะเลทรายของตะวันออกกลาง หรืออากาศอันหนาวเย็นของสหภาพโซเวียต (Rhoads, 2003: 13)

ความสำคัญของเอเชีย

ภายหลังจากมหันตภัยโควิด โลกเข้าสู่ยุคแห่ง BANI ซึ่งเป็นกรอบคิดที่พยายามอธิบายและพยากรณ์โลกยุคใหม่ ถูกคิดค้นโดย Jamais Cascio นักอนาคตวิทยาและนักพฤติกรรมศาสตร์ชาวอเมริกัน โดยเสนอแนวคิดที่ว่าหลายสิ่งในโลกแตกสลายง่ายและก่อให้เกิดผลกระทบเป็นวงกว้างไปทั่วโลก ความเปราะบางนี้ส่งผลต่อความมั่นคงขององค์กรต่าง ๆ ไม่เพียงต่อการตัดสินใจทางธุรกิจ แต่รวมถึงสภาพจิตใจของพนักงานที่ต้องทำงานในโลกแห่งความสับสนอลหม่านนี้ด้วยเช่นกัน ซึ่งโลกในยุค BANI มีลักษณะ คือ เป็นโลกที่เปราะบาง (brittle) ไม่ยั่งยืน และถูกทำลายง่าย ขณะเดียวกันยังเป็นโลกที่เต็มไปด้วยความวิตกกังวล (anxious) ไม่เพียงแต่เฉพาะชีวิตส่วนตัว แต่ในการทำงานก็เช่นกัน เป็นโลกที่ความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ไม่เป็นเส้นตรง หลายเหตุการณ์เกิดขึ้นแบบไม่มีใครคาดคิด ขาดตรรกะ ไม่เป็นเหตุเป็นผล (nonlinear) และเป็นโลกที่ซับซ้อน

และเข้าใจยาก (incomprehensible) องค์การทั้งหลายจำเป็นต้องสร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ เพื่อค้นหาคำตอบสำหรับปัญหาใหม่ที่เกิดขึ้น ขณะเดียวกัน โลกปัจจุบัน เป็นโลกในยุค สังคม 5.0 ที่ควรรวมระหว่างโลกทางกายภาพ (physical space) ซึ่งเป็นโลกที่มนุษย์ ใช้ชีวิตผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 เข้ากับโลกเสมือน (cyber space) ที่เทคโนโลยีเข้ามา มีบทบาทสำคัญต่อทุกด้านของชีวิตมนุษย์ เพื่อตอบสนองการใช้ชีวิตอย่างอัจฉริยะ โดยมี ปัญญาประดิษฐ์ (AI) และหุ่นยนต์ เป็นเทคโนโลยีสำคัญในการขับเคลื่อน

ในศาสตร์ฮวงจุ้ยของทางตะวันออก โลกปัจจุบัน คือ โลกในยุค 9 คือ พ.ศ. 2567 - 2586 เป็นปีแห่งธาตุไฟ หมายถึง แสงสว่าง ความร้อน ความรู้ใหม่ ความฉลาด สิ่ง ที่มองเห็นแต่สัมผัสหรือจับต้องไม่ได้ เป็นโลกที่สังคมและวิถีชีวิตคนเป็นแบบออนไลน์ เป็นโลกเสมือนจริง ในยุคนี้สุขภาพสตรีจะมีโอกาสประสบความสำเร็จมากกว่าชาย นอกจากนี้ โอกาสและความสำเร็จอยู่ในธุรกิจเกมออนไลน์ การสตรีมสด ซอฟต์แวร์ VDO on Demand การชำระเงินออนไลน์ บิทคอย เงินดิจิทัล รวมไปถึงการสร้างภาพ จากจินตนาการ เช่น AI Image & VDO จะก้าวหน้ามากขึ้น รวมทั้งธุรกิจด้านการให้ความรู้ แบบฉับไวและสนุกสนาน เช่น คอร์สระยะสั้นแบบรู้เร็ว คอร์สเรียนที่เน้นความสนุกสนาน คอร์สที่เน้นการสร้างตัวตนบนโลกออนไลน์ก็จะมีมากขึ้น ในยุคนี้เปลี่ยนรูปแบบ การใช้พลังงาน เช่น รถยนต์ไฟฟ้า รวมไปถึงธุรกิจที่เกี่ยวข้องทั้งหมด เช่น สถานีชาร์จและ อยู่ซ่อมรถไฟฟ้าจะได้รับพลังที่ดีและมีความรุ่งเรืองเป็นอย่างมาก ส่วนทางด้านภูมิศาสตร์นั้น ที่โดดเด่นต้องยกให้กลุ่มประเทศทางใต้ เช่น แอฟริกาใต้จะมีอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ มากเป็นพิเศษ ซึ่งก็ต้องจับตาดูกันต่อไปในอนาคต

แม้ที่ผ่านมา ทั่วโลกได้รับผลกระทบจากโควิด 19 แต่การส่งออกที่เข้มแข็งของ ทวีปเอเชียและการฟื้นตัวของการบริโภคภาคครัวเรือนที่เป็นไปอย่างค่อยเป็นค่อยไป จะช่วยกระตุ้นกิจกรรมทางเศรษฐกิจของจีนใน พ.ศ. 2564 โดยคาดว่า GDP ของจีน จะขยายตัวที่ร้อยละ 8.1 ใน พ.ศ. 2564 และร้อยละ 5.5 ใน พ.ศ. 2565 ส่วนเอเชีย ตะวันออกคาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 7.4 ในปี 2564 และร้อยละ 5.1 ในปี 2565 ในขณะเดียวกัน เศรษฐกิจอินเดียคาดว่าจะเติบโตที่ร้อยละ 11 ในปีงบประมาณ 2564 ซึ่งจะสิ้นสุด ณ เดือนมีนาคม 2565 ท่ามกลางการขับเคลื่อนด้านวัคซีนอย่างเข้มข้น อย่างไรก็ตาม การกลับมาของ COVID-19 เมื่อเร็ว ๆ นี้อาจเป็นปัจจัยเสี่ยงต่อการฟื้นตัว ของอินเดีย โดยคาดว่า GDP จะเติบโตอยู่ที่ร้อยละ 7 ในปีงบประมาณ 2565 สำหรับ เอเชียใต้โดยรวม คาดว่าจะกลับมาเติบโตอยู่ที่ร้อยละ 9.5 ในปีนี้ และร้อยละ 6.6

ในปีหน้า หลังจากเติบโตติดลบที่ร้อยละ 6 ใน พ.ศ. 2563 อัตราเงินเฟ้อในภูมิภาคคาดว่าจะลดต่ำลงจากร้อยละ 2.8 ในปีที่แล้ว มาอยู่ที่ร้อยละ 2.3 ในปีนี้ อันเนื่องจากแรงกดดันด้านราคาอาหารในจีนและอินเดียผ่อนคลาย และคาดว่าอัตราเงินเฟ้อจะปรับตัวสูงขึ้นมาอยู่ที่ร้อยละ 2.7 ใน พ.ศ. 2565

จากข้อมูลของนิคเคอี เอเชีย อีกสองปีข้างหน้า ผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศในเอเชียจะมากกว่าของอเมริกาและยุโรป โดยมีมูลค่าเพิ่มจาก 33 หมื่นล้านดอลลาร์สหรัฐ ใน ค.ศ. 2021 เป็น 39 หมื่นล้านดอลลาร์สหรัฐในปี 2023 แซง GDP มูลค่า 34 หมื่นล้านดอลลาร์สหรัฐ และ 26 หมื่นล้านของยุโรป

รายงาน Asia 2050 กล่าวว่า การพุ่งขึ้นมาเป็นศตวรรษแห่งเอเชีย จะนำและขับเคลื่อนโดยเศรษฐกิจของ 7 ประเทศ คือ จีน อินเดีย อินโดนีเซีย ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ มาเลเซีย และไทย หรือเอเชีย-7 ใน ค.ศ. 2010 ทั้ง 7 ประเทศมีประชากรรวมกัน 3.1 พันล้านคน หรือร้อยละ 78 ของเอเชีย มี GDP มูลค่ารวมกัน 14.2 ล้านล้านดอลลาร์ หรือร้อยละ 87 ของเอเชีย เมื่อถึง พ.ศ. 2050 สัดส่วนของ GDP ของเอเชีย-7 จะเพิ่มเป็นร้อยละ 90 ของเอเชีย บริษัทที่ปรึกษาระดับโลกอย่าง McKinsey เก็บข้อมูลและสรุปเป็นบทวิจัยตัวเลขในเชิงสถิติต่าง ๆ ออกมาเมื่อเดือนกันยายนที่ผ่านมา ตัวเลขหลายอย่างบ่งบอกว่า เอเชียกำลังเติบโต 10 ปีที่ผ่านมาเอเชียมีตัวเลขด้านการค้า การเคลื่อนไหวซื้อขายของสินค้าทั่วโลกเติบโตขึ้นจากร้อยละ 27 เป็นร้อยละ 33 หรือมากกว่า 1 ใน 3 ของโลก เงินลงทุนไหลเข้าสู่ทวีปเอเชียมากถึงร้อยละ 23 จากที่เคยมีเพียงแค่ร้อยละ 13 เมื่อ 10 ปีก่อน เอเชีย คือ ทวีปที่มีปริมาณการขนส่งสินค้าร้อยละ 64 ของโลก ร้อยละ 65 ของการจดสิทธิบัตรที่ก่อให้เกิดนวัตกรรมต่าง ๆ อยู่ในทวีปเอเชีย นักเรียนแลกเปลี่ยนร้อยละ 48 หรือเกือบครึ่งหนึ่งของโลกเป็นคนเอเชีย ด้วยบทสรุปนี้ทำให้พอจะสรุปได้ว่าไม่ว่าจะเป็นมุมเรื่องการค้า การศึกษา หรือนวัตกรรม เอเชียไม่เพียงแต่จะมีอนาคตที่สดใสรออยู่ แต่ยังมีปัจจุบันที่แข็งแกร่งและเติบโตอย่างชัดเจน บริษัทในเอเชียโดยเฉพาะจีนหลายบริษัทเองก็เริ่มขึ้นมาติดอันดับ Top 100 ของโลก ซึ่งคาดว่าในอนาคตจะมีบริษัทของประเทศอื่น ๆ ตามมา

ตารางด้านล่าง คือ ตารางที่เป็นข้อมูลของอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและเงินเฟ้อของประเทศต่าง ๆ ในแถบเอเชียแปซิฟิก ตั้งแต่ ค.ศ. 2021 จนถึง ค.ศ. 2024

GDP Growth Rate and Inflation, % Per Year

	GDP Growth				Inflation			
	2021	2022	2023	2024	2021	2022	2023	2024
Developing Asia	7.2	4.2	4.8	4.8	2.6	4.4	4.2	3.3
Developing Asia excluding the PRC	6.1	5.4	4.6	5.1	4.2	6.7	6.2	4.5
Caucasus and Central Asia	5.8	5.1	4.4	4.6	9.0	12.9	10.3	7.5
Armenia	5.7	12.6	6.5	5.5	7.2	8.6	7.0	6.2
Azerbaijan	5.6	4.6	3.5	3.8	6.7	13.9	7.0	6.5
Georgia	10.5	10.2	4.5	5.0	9.6	11.9	6.0	4.0
Kazakhstan	4.3	3.2	3.7	4.1	8.0	15.0	11.8	6.4
Kyrgyz Republic	6.2	7.0	4.5	4.0	11.9	13.9	12.0	8.6
Tajikistan	9.2	8.0	5.5	6.5	8.0	4.2	7.0	6.5
Turkmenistan	5.0	6.2	6.5	6.0	12.5	10.0	10.0	10.0
Uzbekistan	7.4	5.7	5.0	5.0	10.7	11.4	11.0	10.0
East Asia	7.9	2.8	4.6	4.2	1.1	2.3	2.3	2.0
Hong Kong, China	6.4	-3.5	3.6	3.7	1.6	1.9	2.3	2.1
Mongolia	1.6	4.8	5.4	6.1	7.3	15.2	10.9	8.7
People's Republic of China	8.4	3.0	5.0	4.5	0.9	2.0	2.2	2.0
Republic of Korea	4.1	2.6	1.5	2.2	2.5	5.1	3.2	2.0
Taipei, China	6.5	2.5	2.0	2.6	2.0	2.9	2.0	2.0
South Asia	8.4	6.4	5.5	6.1	5.8	8.2	8.1	5.8
Afghanistan	-20.7	...	...	...	5.2	13.8	...	...
Bangladesh	6.9	7.1	5.3	6.5	5.6	6.2	8.7	6.6
Bhutan	4.1	4.7	4.6	4.2	7.3	5.6	5.5	5.1
India	9.1	6.8	6.4	6.7	5.5	6.7	5.0	4.5
Maldives	41.7	12.3	7.1	6.9	0.5	2.3	4.5	2.0
Nepal	4.2	5.8	4.1	5.0	3.6	6.3	7.4	6.2
Pakistan	5.7	6.0	0.6	2.0	8.9	12.2	27.5	15.0
Sri Lanka	3.5	-7.8	-3.0	1.3	6.0	46.4	24.6	5.5
Southeast Asia	3.5	5.6	4.7	5.0	2.0	5.0	4.4	3.3
Brunei Darussalam	-1.6	-0.5	2.5	2.8	1.7	3.7	2.0	1.6
Cambodia	3.0	5.2	5.5	6.0	2.9	5.3	3.0	4.0
Indonesia	3.7	5.3	4.8	5.0	1.6	4.2	4.2	3.0
Lao People's Democratic Republic	2.3	2.5	4.0	4.0	3.8	23.0	16.0	5.0
Malaysia	3.1	8.7	4.7	4.9	2.5	3.4	3.1	2.8
Myanmar	-5.9	2.0	2.8	3.2	3.6	16.0	10.5	8.2
Philippines	5.7	7.6	6.0	6.2	3.9	5.8	6.2	4.0
Singapore	8.9	3.6	2.0	3.0	2.3	6.1	5.0	2.0
Thailand	1.5	2.6	3.3	3.7	1.2	6.1	2.9	2.3
Timor-Leste	2.9	3.2	3.1	3.0	3.8	7.0	5.5	2.8
Viet Nam	2.6	8.0	6.5	6.8	1.8	3.2	4.5	4.2
The Pacific	-1.4	5.2	3.3	2.8	3.1	5.7	5.0	4.4
Cook Islands	-29.1	10.5	11.2	9.1	1.8	4.2	7.7	2.3
Federated States of Micronesia	-1.3	2.0	4.1	0.5	1.8	5.0	3.6	0.4
Fiji	-5.1	15.9	6.3	3.0	0.2	4.3	4.2	3.5
Kiribati	1.5	1.8	2.3	2.8	1.0	5.0	3.7	3.0
Marshall Islands	1.1	-0.9	1.5	2.0	2.2	3.3	3.7	3.5
Nauru	1.5	1.2	1.8	2.2	1.2	2.3	2.5	1.9
Niue	...	...	...	...	...	...	...	...
Palau	-17.1	-1.0	3.8	6.5	0.5	10.2	5.0	5.5
Papua New Guinea	0.1	3.2	2.4	2.6	4.5	6.0	5.0	5.0
Samoa	-7.1	-6.0	4.8	2.5	-3.0	8.8	10.2	2.0
Solomon Islands	-0.5	-4.2	3.0	2.5	-0.2	5.5	4.5	3.7
Tonga	-2.7	-2.2	2.5	3.2	1.4	8.5	9.4	1.5
Tuvalu	1.8	1.5	2.5	2.0	6.7	7.6	3.3	2.8
Vanuatu	1.0	2.0	1.0	4.2	2.3	4.8	4.0	3.0

... = unavailable, GDP = gross domestic product, PRC = People's Republic of China.

Notes: The current uncertain situation permits no estimates or forecasts for Afghanistan in 2022–2024.

ดังที่กล่าวมาแล้วว่า ทวีปเอเชียเป็นทวีปที่ใหญ่ที่สุดในโลก มีดินแดนต่าง ๆ ที่ถูกแบ่งออกเป็นส่วน ๆ ประเทศในทวีปเอเชียที่สำคัญและเป็นตัวขับเคลื่อนเศรษฐกิจโลก ส่วนใหญ่จะอยู่แถบเอเชียตะวันออกซึ่งนักวิชาการบางท่านกล่าวว่าหากกล่าวถึงตะวันออกจะหมายถึงประเทศในกลุ่มอาเซียน (กลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้) รวมกับประเทศจีน ญี่ปุ่น และเกาหลี

ในหนังสือฉบับนี้ผู้เรียบเรียงจะกล่าวถึงการจัดการของประเทศที่มีความสำคัญในเอเชีย ซึ่งนอกจากจะกล่าวถึงประเทศในแถบเอเชียตะวันออกแล้ว ยังจะขอลำถึงประเทศในเอเชียใต้ (อินเดีย ศรีลังกา บังกลาเทศ ปากีสถาน) โดยเฉพาะประเทศอินเดียที่มีความสำคัญยิ่งในการเป็นทั้งประเทศที่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจโลกและเป็นอู่อารยธรรมของโลกที่สำคัญตั้งแต่ในอดีต และกลุ่มประเทศมุสลิม

ดังที่กล่าวถึงบทบาทและความสำคัญที่เพิ่มขึ้นของประเทศในเอเชีย สรุปประโยชน์และความสำคัญของการจัดการของประเทศสำคัญในเอเชียได้ดังต่อไปนี้

1. การจัดการของประเทศสำคัญในเอเชียเป็นรูปแบบการจัดการที่ใช้ในกลุ่มประเทศที่มีประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมอันยาวนานกว่า 2,000 ปี และมีประชากรรวมกันมากกว่าครึ่งหนึ่งของโลก ซึ่งประเทศส่วนใหญ่เป็นประเทศที่กำลังพัฒนาและมีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจสูงที่สุดในโลก

นอกจากนั้น รูปแบบการจัดการของประเทศสำคัญในเอเชียหลายรูปแบบ เช่น ฮวงจี้ (เฟิงสุ่ย), นรลัทธิศาสตร์ (โหวงเฮ้ง), ตำราพิชัยสงครามของซุนวู, หลักการบริหารของขงจื้อ และรูปแบบการจัดการแบบญี่ปุ่น ที่ถูกนำมาใช้และทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จเป็นจำนวนมาก เช่น ระบบ just in time (JIT), KAIZEN TQM ที่เปรียบเสมือนแพชชันทางธุรกิจที่ทั่วโลกและในแวดวงวิชาการจัดการให้ความสนใจ

2. การจัดการของประเทศสำคัญในเอเชียเป็นแนวความคิดที่ทำให้ประเทศทางตะวันออกหลายประเทศเกิดการพัฒนาและนำตนเองไปสู่ความเจริญรุ่งเรือง ได้แก่ ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ ไต้หวัน และสิงคโปร์ โดยเฉพาะแนวความคิดของขงจื้อที่เป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับการบริหารของจีน ขณะเดียวกันก็เป็นพื้นฐานสำหรับอีกหลายประเทศในเอเชีย อย่างไรก็ตาม ประเทศที่มีการจัดการที่มีประสิทธิภาพและได้รับการยอมรับมากที่สุดในตะวันออก คือ ญี่ปุ่น ซึ่งระบบการจัดการของญี่ปุ่นจะมีลักษณะที่เน้นผลประโยชน์และความจงรักภักดีต่อกลุ่มหรือองค์การเป็นหลัก โดยถือว่าผลประโยชน์ส่วนตัวเป็นรอง